

בג"ץ 9157/12 - ויקטור צמח נ' ראש ההוצאה לפועל תל אביב ואח'

בג"ץ 9157/12 - ויקטור צמח נ' ראש ההוצאה לפועל תל אביב ואח'עליון

בג"ץ 9157/12

ויקטור צמח

נגד

1. ראש ההוצאה לפועל תל אביב

2. עיריית רמת השרון

3. עו"ד ברוך חייקין

בבית המשפט העליון

[27.02.2013]

כבוד השופטת ע' ארבל

כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט צ' זילברטל

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר - בעצמו

בשם המשיבים 2-3 - עו"ד ב' חייקין, עו"ד ר' מסורי

פסק דין

עניינה של העתירה בבקשת העותר 1 (להלן: העותר) לבטל את החלטותיו של המשיב 1 המתירות למשיב 3 לפעול ככונס

נכסים למימוש נכסי העותר בתיקי ההוצאה לפועל המתנהלים נגדו. בצד העתירה הגיש העותר בקשה למתן צו ביניים

דחוף. בקשה זו נדחתה בהחלטת מיום 26.12.12.

1. במשך שנים ניהלה עיריית רמת השרון תביעות כספיות נגד העותר, תושב העיר בן 75. לשם גביית חובות והוצאות שנפסקו לחובת העותר במסגרת תביעות אלה, נפתחו נגדו תיקי הוצאה לפועל. בגדרי הליכי ההוצאה לפועל מונה המשיב 3 לשמש כונס נכסים על נכסי העותר (צו מינוי מיום 31.5.04). העותר הגיש בקשות רבות ללשכת ההוצאה לפועל במטרה לעצור את הליכי הכינוס ובפרט טען כי אין בידי המשיב 3 צו מינוי תקף. בהחלטה מיום 21.4.11 (בתיק 01-69372-03-5) הורתה כב' רשמת ההוצאה לפועל נעמה פרס למשיב 3 "להגיש לאלתר בקשה סדורה למינוי כונס נכסים בתיק זה". משלא הגיש המשיב 3 בקשה כאמור, המשיך העותר להתנגד להליכי הכינוס, בין היתר, בטענה שלא מונה כדן והגיש בנוגע לכך בקשות רבות ללשכת ההוצאה לפועל. כלל בקשותיו של העותר נדחו ולמשיב 3 ניתנה רשות להמשיך ולפעול למימוש נכסי העותר. בנוסף, הגיש העותר עתירה מנהלית בה העלה, באמצעות חברה שבבעלותו, טענת היעדר סמכות בידי המשיב 3 (עת"מ 50942-01-12). משנדחתה עתירתו, הגיש העותר ערעור לבית משפט זה שעודנו תלוי ועומד (עע"מ 6526/12). ביני וביני, פלש העותר לאחד הנכסים מהם הוא פונה, החל להתגורר בו (על אף שמדובר במבנה משרדי), אך לבסוף פונה משם בשנית, וזאת בהוראת רשמת ההוצאה לפועל.
2. מכאן העתירה שלפנינו, בגדרה התבקשנו להורות על בטלות החלטותיו של המשיב 1 הנוגעות לסמכותו של המשיב 3 לפעול ככונס נכסיו של העותר וכן לפינוי של העותר מהנכסים שבבעלותו. העותר טוען כי בהתאם להחלטתה החלוטה של רשמת ההוצאה לפועל מיום 21.4.11 שהוזכרה לעיל, בוטל פסק הדין שמכוחו מונה הכונס, ומשכך אין לו סמכות לפעול ככונס נכסים נגד נכסי העותר. עוד טוען העותר כי התקבולים שהתקבלו עד עתה כתוצאה ממימוש נכסיו עולים על סך חובותיו. טענה נוספת בפי העותר היא כי העובדה שצו הפינוי שניתן נגדו אינו מתייחס לנכס ספציפי הופך את הליך כינוס הנכסים כולו לפגום, וממילא דינו להתבטל.
3. המשיבים 2-3 סבורים כי יש לדחות את העתירה על הסף הואיל ומדובר בעתירה טורדנית וקנטרנית שהוגשה בחוסר תום לב. לטענת המשיבים, העותר הסתיר בעתירתו את מרבית העובדות המהותיות הצריכות לבירור טענותיו, לרבות ההליכים הרבים שהתנהלו בעניינו. עוד טוענים המשיבים כי העתירה מעלה טענות ערעוריות מובהקות ואינה מגלה כל עילה להתערבותו של בית משפט זה. בנוסף, נטען כי עומדים לעותר בחלק מטענותיו סעדים חלופיים במסגרת ההליכים בלשכת ההוצאה לפועל ובבית משפט לעניינים מנהליים, ובחלק אחר קיים מעשה בית דין. מעבר לכך, נטען כי מתנהל עתה הליך תלוי ועומד בפני בית משפט זה, בו העלה העותר טענות חופפות לטענות שמעלה הוא בעתירה דנן. יצוין כי בתגובת המשיבים עוברת כחוט השני טענה, לפיה העותר הוא מתדיין סדרתי העושה שימוש לרעה בהליכי משפט במטרה להתיש את המשיבים ובאופן זה למנוע מהם לממש את זכויותיהם.
4. יצוין כי ביום 25.02.13 הגישה חברה בשם ע.ל.א.צ. בע"מ, הנמצאת בבעלותו של העותר (להלן: החברה), בקשה להצטרף כעותרת נוספת בעתירה וכן בקשה לצו ביניים. העותר הגיש באותו תאריך בקשה לצירוף המשטרה כמשיבה וכן בקשה נוספת לצו ביניים דחוף. בקשת החברה מעלה טענות סותרות לטענות שהעלה העותר בעתירתו המקורית, בפרט לטענה שהעותר הוא בעל הזכויות במקרקעין מושא מחלוקת. מעבר לכך, שתי הבקשות הוגשו בשיהוי רב. דומה כי בקשת החברה מהווה ניסיון להגדיל את סיכויי הזכייה של העותר בעתירה באמצעות צירוף צד נוסף הפועל מטעמו, ואילו בקשת העותר מהווה בעיקר ניסיון נוסף להשיג צו ביניים. דומה כי מהלך זה הוא חלק מדפוס של שימוש לרעה בהליכי משפט, המאפיין את העותר. משכך, הבקשות נדחות.
5. דין העתירה להידחות על הסף. הלכה פסוקה היא כי בית המשפט הגבוה לצדק אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו של ראש ההוצאה לפועל (בג"צ 3425/05 עבדי נ' לשכת ההוצאה לפועל בקריות (9.6.05); בג"צ 4581/02 צפירי נ' לשכות ההוצאה לפועל (9.6.02)). כלל הטענות שהעותר מעלה בעתירתו הן טענות ערעוריות מובהקות, שאינן מקימות עילה להתערבותו של בית משפט זה. מעבר לכך, העתירה מציגה תמונה חלקית ביותר של תולדות ההתדיינות בין העותר למשיבים, ומשכך אין מנוס מלהגדירה כלוקה בחוסר ניקיון כפיים (בג"צ 42/50 לוין נ' שר התחבורה, פ"ד ד 197, 198 (1950); בג"צ 430/87 אהרונ' נ' וילק תק-על (3)/87 (1987); בג"צ 4409/98 ד.ש. שמנים וכימיקלים בע"מ נ' מנהל מחוז חיפה במשרד לאיכות הסביבה תק-על (3)/98 (1624, 1625 (1998)). כך למשל, העותר נמנע מלפרט בעתירתו כי חלק מטענותיו הוכרעו בעתירה מנהלית שהגיש וכי תלוי ועומד בעניינו ערעור בבית משפט זה.

6. מעבר להסתרת פרטים, בכל הנוגע לטענת היעדר הסמכות של משיב 3, החלטת רשמת ההוצאה לפועל מיום 21.4.11 מוצגת בעתירה בצורה מעוותת ובחוסר תום לב, כאילו היא מפקיעה את סמכותו של המשיב 3 לשמש ככונס נכסים, בעוד שבפועל הרשמת דחתה באופן מפורש את טענות העותר בנוגע להיעדר סמכות בידי המשיב 3, אך הורתה לו "למען הסדר הטוב וכדי למנוע טענות חוזרות ונשנות בדבר העדרו של צו מינוי כונס נכסים" להגיש בקשה למינויו ככונס נכסים. יש בהצגה מטעה זו משום תוספת לחוסר ניקיון הכפיים העולה מהסתרת הפרטים (בג"צ 974/94 גזארי נ' שר הפנים תק-על 94(2) 1288, 1289 (1994); בג"צ 594/85 עוזיאלי נ' מינהל מקרקעי ישראל, פ"ד מ(2) 262, 263-264 (1986)).

7. לפני סיום אציין כי נוכח טענותיו של העותר, לפיהן הליכי הכינוס הפכוהו למחוסר קורת גג, הוריתי בהחלטתי מיום 26.12.12 לרשויות הרווחה בעיריית רמת השרון לנסות ולסייע לעותר באיתור דיור חלופי. מהודעת רשויות הרווחה מיום 2.3.13 שנכתבה על-ידי עו"ס לחוק החוסים עינת צרויה, עלה כי הניסיונות ליצור קשר עם העותר ולסייע לו עלו בתוהו בשל אי שיתוף פעולה מצדו, ועל כך אין לי אלא להצר.

נוכח האמור העתירה נדחת על הסף. העותר יישא בהוצאות משפט ובשכ"ט של עורך-דינם של המשיבים 2-3 בסך 3,000 ₪.

ניתן היום, י"ז באדר התשע"ג (27.2.2013).